

Energia de vida

La geobiologia és una ciència, nascuda fa 40 anys, que a partir de l'estudi de la influència dels camps electromagnètics, radiacions tel·lúriques, etc. sobre els éssers humans es proposa ajudar al guariment de determinades malalties. A Benicarló (Baix Maestrat) n'hi ha un centre d'investigació.

Josep Manuel San Abdon

Hem observat que gent que té moltes migranyes o que pateix d'insomni, canviant-los un poc la situació del llit o d'habitació, recuperen la son i desapareixen els dolors de cap. Hi ha altres problemes més greus com ara al·lèrgies, asmes, dolors musculars..., que realitzant la mateixa operació de buscar les zones positives de l'habitació, el malalt recupera normalment la salut. No diem que es curen el cent per cent dels casos, perquè sempre hi ha molts factors que intervenen en una malaltia, però en la majoria de les ocasions hi ha una gran millora o una desaparició total». El qui així ens parla és Marià Bueno, fundador del Centre Mediterrani d'Investigació Geobiològica, que funciona a Benicarló (Baix Maestrat) des de l'any 1986 i que es dedica a la difusió d'una nova ciència, la Geobiologia.

Marià Bueno defineix la geobiologia com la «medicina de l'hàbitat o la medicina de la casa» i afirma que no està en contra de la medicina oficial, sinó que pot ser un suport a tot allò que aquesta fa, ja que siga la que siga la teràpia que segueix la persona malalta, el fet de trobar un lloc que li done bona energia l'ajudarà a recuperar-se de la malaltia, o fins i tot evitar-la podent actuar per tant com a medicina preventiva.

La geobiologia és una ciència que va nàixer fa uns quaranta anys, gràcies a les investigacions del Dr. Hartmann, metge de la Universitat de Heidelberg Eberback a Neckar, el qual es va adonar de la influència negativa que exercien sobre els éssers vius els camps electromagnètics, els corrents d'aigua subterrània i les radiacions tel·lúriques. Posteriorment, un grup cada vegada més nombrós de metges, físics i científics de diferents camps han col·laborat en aquestes investigacions. Actualment, a Alemanya hi ha més de 10.000 experts en geobiologia.

Marià Bueno va entrar en contacte amb la geobiologia a París l'any 1981,

Marià Bueno.

posteriorment va realitzar diversos cursos a Alemanya i sobretot a Suïssa, on té la seu el Centre Europeu d'Investigacions Geobiològiques. Després d'aquests anys de formació i davant del desconeixement que va veure que hi havia a l'estat espanyol, decideix fundar el Centre Mediterrani d'Investigació Geobiològica per tal de difondre aquesta ciència. Els primers treballs els realitzen en el camp de l'agricultura, se centren en el desenvolupament de les plantes i observen que aquestes creixien d'una manera diferent segons el lloc on es trobaven com a conseqüència dels corrents tel·lúrics que hi havia.

El següent pas se centrarà en la investigació de la importància que tenen aquestes radiacions tel·lúriques en la salut de les persones i s'estudien casos particulars. Són molts els casos de trastorns físics o malalties que Marià i els seus col·laboradors han descobert com a conseqüència d'una mala ubicació de la casa o del llit on es dorm, i així ens conta el cas, sovint repetit, que en un bloc de pisos, totes les persones que dormien en la mateixa vertical patien la mateixa malaltia que desapareixia canviant d'habitació, o també el cas de membres d'una mateixa família que adquirien la mateixa malaltia per dor-

mir en un llit determinat. Moltes d'aquestes experiències, les ha arreplegades M. Bueno en el llibre *Vivir en casa sana* (Ed. Martínez Roca).

Molts pobles antics —ens diu Bueno— posseïen una gran intuïció pel que fa al lloc on havien de construir el seu hàbitat que l'home modern ha perdut. Per exemple, els romans, quan havien de decidir la implantació d'una nova ciutat, feien pasturar els seus ramats d'ovelles durant un any damunt el

perímetre de la zona triada. Quan sacrificaven els animals n'analitzaven el fetge per veure si aquest presentava alguna anomalia i si no estava en bon estat, cercaven una altra regió per instal·lar la seua ciutat. D'altra banda, algunes creences antigues que s'han considerat com a supersticions tenien un fonament. Així, l'antic costum, molt estès al Maestrat, de col·locar una pell de corder al llit dels xiquets, que es deia que era perquè no s'orinaren, s'ha pogut comprovar que era cert, la pell de corder serveix per a aïllar alteracions del subsòl que són en moltes ocasions la causa que els xiquets s'orinen al llit, col·locar una simple pell de corder sota el matalàs pot ser la solució al problema.

Els animals també reaccionen de forma ben curiosa davant els corrents tel·lúrics. Així, els gossos tenen tendència a fugir ràpidament dels encreuaments tel·lúrics, mentre que els gats tenen una forta predilecció per aquests llocs, i les formigues acostumen a construir-hi els seus formiguers. Al col·locar els vasos damunt d'un encreuament de radiació tel·lúrica, augmenta febrilment l'activitat de les abelles i arriben a produir el doble o triple de mel. □